

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

"Edinost" stane:

za vsa leta gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta 3.—; 4.50
za četrta leta 1.50; 2.25
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.,
v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.
Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

EDINOST

Oglas in ostanila se računa po 8 nov.
vrednosti v petiti; za naslove z debelimi
črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga
obseglo navadnih vrstic.
Poslani, ki se nahajajo, osmrtnice itd.
se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici
Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti
frankovano, ker nefrankovana se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate pro-
jema upravnštvo v ulici Carintia 28.
Odprte reklamacije se pramo poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinost je moč.

Svojim volilcem političnih okrajev: Koper, Poreč in Pulj!

Dijni moji volilci!

Ko nasprotniki naši niso mogli pri Vas nič doseči ni z grožnjami, ni z nagovarjanjem, ni z denarjem, ker ste bili stanovitni kakor stene, da ste dne 4. marca glasovali za moje ime, koje ste vsi do zadnjega v svojem srečnosili — poprijeli so se tedaj rušenja postave.

Mislilim, da je to resnica, ker mi je potrdil cesarski namestnik v Trstu sam, da so vladni poverjeniki pri volitvi protestovali proti krušenju zakona in proti nasilju, koje se je dogodilo mnogim, ki ste prišli, da glasujete za našo stranko.

O veljavnosti te volitve še ni izrečena zadnja beseda; a beseda ta izrekla se bode — to upam za gotovo — na Vašo čast!

Zahvaljujem se Vam srčno na trudu in na žrtvah, koje ste doprinesli onega dne. Zahvalnost to spridati hočem Vam, ako Bog da, prej ali slej z dejanji.

Za danes Vas bratski opominjam in rotim, da ostanete mirni in da potrpljivo prenašate vsa zasmehovanja in izzivanja, ki Vas doletavajo in Vas bodo še doletavala.

Ti dnevi so za Vas in za me dnevi težkih skušenj, ali prestali jih bodemo z našo stanovitnostjo in Božjo pomočjo.

Ne smete misliti, da nimamo poti, da ukrotimo tudi politična brigantstva. Imamo jo, ker živimo v ustavni državi in ker imamo cesarja in kralja, koji je prisegel čuvati nad tem, da se vrše zakoni in da vlada pravica.

Stranka naša storila bode postavnim pōtem vse, kar treba, da za-

dobite zaščeno, ker se po vsej pravici čutite žaljene!

Mnogo očij vprtih je v Vas. — Pravomislno pozdravljajo Vas izrazi tople ljubavi. Pokažite, da v resnici to zastužite, kakor je o tem prepričan zakoniti Vaš zastopnik

V Pulji, dne 10. marca 1891

Dr. Matko Laginja.

Po volitvah.

II.

Pišočim o državnozborni volitvi v III. volilni skupini tržaški utripalo nam je srce same radosti. Danes pa nas prošljajo vse drugačna čuvstva. So nam je govoriti o volitvah v Istri. Čuvstva ta so dvojna: ponosni smo na trdem značaju in neustrašljivosti volilcev naših in užaljeni smo do srca, videči pred sabo nasprotnike, ki nimajo v sebi ni iskric pravne čuta in — a ramote.

Nebrojokrat smo že trdili — in to trditev našo podpirajo resnično obstoječi zemljepisci in etnografski odnošaji, kakor tudi zgodovinske istine — da je vpitje Italijanov, kakor bi bila Istra izključljivo italijanska zemlja, le velika laž, koje morejo verjeti le oni, katerim je ta klasična zemlja povse terra incognita. Gospodje Italijani opirajo se na dokaze — koji ničesa ne dokažejo. Po vsej deželi iščejo in brekajo po kamenitih ploščah in spomenikih opominjajočih nas na one nesrečne čase, ko je republika beneška gospodarila zemlji istrski — in jo pustila; one čase, ko so kruteži beneški neusmiljeno kri sesali deželi tej in premenili bujno cvetočo, rodovitno in divno to provincijo v pusti Kras, kakoršen je Istra še dandanes. Rodovitna polja in košati gozdovi so izginili in ostala nam je

kamenita, monotonna groblja, vzbujajoča v potniku žalostna, melanholična čuvstva. Da imajo italijanski zgodovinarji le količkanjski usmiljenja do te zemlje in le količkanjske a ramote v sebi, gotovo ne bi pogrevali teh nečastnih jim zgodovinskih reminiscenc. In kakó nepreviđni so gospodje Italijani! Kolikor bolj se bodo v nemali za dobo to, kolikor več bodo govorili o njej, tembolj bode ljudstvo spoznavalo zgodovinske istine in tem preje prišlo bode do zavesti, koliko krvavečih ran — ki se morda nikdar več ne zacelijo — je usekalo deželi istrski beneško gospodarstvo in kakó jo je upropastil latinski element.

Nečemo in ne moremo tajiti, da ne bi se nahajali po Istri spomeniki izza dobe beneškega vladarstva. To pa nikakor ne dokazuje, da je zemlja ta italijanska zemlja in da ima latinski element katerosibodi pravico do te zemlje, kajti povsem naravno je, da ako sovražnik po nasilstvu zasede zemljo in jo obdrži v svoji oblasti dolgo vrsto let, zapusti nekoliko sledu za sabo. Takovi sledovi pa še niso pravoveljavni dokazi. Ako bi nas n. pr. božja roka tako hudo kaznila, da bi po kakikomplicaciji svetovne politike vsa dežela Kranjska prišla pod italijansko oblast in bi v tem armu morala trpeti par stoletij, gotovo bi italijansko gospodarstvo po vsej deželi ostavilo nekoliko sledu. Bi-li pa radi tega smeli trditi, da je Kranjska italijanska zemlja in da imajo Italijani katerekoli pravice do nje? Gotovo ne! Ali pa: ako so nam razbojniki zažgali in porušili hišo našo, smejo-li potem trditi, da so tudi podrtine njihova last? Kdor bi tako trdil, ta bi bil sam razbojnik.

Tako je tudi z Istro. Ako je kedaj tu gospodaril italijanski element in izarikal najboljše soka nekdanj rodovitne in sedaj toli siromašne pokrajine, moramo se pač zjokati nad veliko nesrečo, ki je deželo zadela, nikdar pa ne bodemo pripoznali, da je tudi ono malo njihova last,

kar so ostavile neusmiljene njih roke! Hišo ste nam pač zrušili, polja opustošili, ali podrtina je naša in ostane naša. In Istran ljubi z vsem srcem zemljo svojo, če tudi je po večini to, za kar ste jo vi naredili: groblja in podrtina. In na tej podrtini muči in ubija se trpin-poštenjak slovenskega rodu. Borna je ekzistenca bornih prebivalcev Istre, ali tudi s to borno ekzistencijo bilo bi zadovoljno ljudstvo to, ako bi smelo reči: gospodarskem na svoji lastni zemlji. To je ona točka, okoli katere se sučejo vse narodne, politične in volilne borbe po Istri. Slovensko prebivalstvo Istre bje junaki boj za to, da se zruši velika laž o italijanskem značaju dežele istrske, laž, ki je naravna hči nekdanjega nasilstva, koje nasilstvo pa italijanskemu elementu ne podaja nikakega pravnega naslova do te zemlje. Nasprotniki naši se krčevito drže te laži in vsi njih napor pri vsaki volitvi imajo namen zabraniti, da ne bi se vsemu svetu resnica prikazala. Ker pa je bilo beneško gospodarstvo po deželah naših zgolj nasilstvo, morejo se sledovi tega nasilstva vzdržati le z nasilnimi sredstvi. In k takim nasilnim sredstvom zatekli so se nasprotniki naši tudi povodom zadnjih državnozbornih volitev.

Čitatelji naši vedo, da je bil v vstočni Istri naš kandidat izbran z vsemi proti glasu jednega samega čudaka — da ne zapišemo ostrejšje besede. Istina ta menda zadostno ilustruje trditve nasprotnikov naših o izključljivo italijanskem značaju Istre. A tudi v zapadni Istri priborili smo si častno večino volilnih moč. Ni obljube, ni pretnje, ni grožnje, ni denar in druge različne „fines“ — in nasprotniki naši so pravi mojstri v izumljevanju takih fines — niso mogle premočiti naših volilcev: trdni so bili, kakor je trdno skalovje, po katerem se reveži ubijajo in si služijo grenak svoj kruh. Ali

PODLISTEK.

Slovó od Avbera.

Oj z Bogom, z Bogom, ljudstvo blágo!
Zdaj čas je, da se poslovim;
Ostati tukaj ni mi dalje,
Poklicu svojemu sledim!

Nad glávo mojo bil prihrul je
Vihar nesreče besnosti,
Uničiti je méne hotel
„Velikonemec plemenit“!

A jaz se njemu nisem vklónil,
Zavetja k vam sem šel iskát,
In vi lepó ste me vzprejeli
Kot brata vzprejme dobri brát!

V tihotnej vašej vasi živel
Petorico sem srečnih let;
Iskreno vi ste me ljubili,
A jaz za vas sem bil unet.

Povišan v svojem dostojanstvu
Sedaj zapuščam vašo vas,
Med tujce ne, med brate zove
Predstojnikov me mojih glas!

Vi jókate? ... i méne sili
Solzica žalnica v okó ...
A solze proč ter poslušajte
Iskreno mojo to prošnjó:

Ko létino Bog dá vam dobro
Ko kraški obrodí terán:
Pri polnem zbirajte se búdi,
Vsak s čuvstvi blagimi navdán.

Tedáj pa spómnite se méne,
Kozarci zazveníjo náj
Ter pesmi pojte, ki smo v družbi
Radí jih pévali nekđáj!

Za vzore si srcé ogrejte,
Za ktere deloval sem jaz:
S tem, bratje dragi, spoštovanja
Sijajen daste mi dokáz!

Jaz grem ... v hvaležnem pa spominu
Ohranim vas do konca dnij,
Moléc, da Bog te blagoslóvi
Oj blágo, dobro ljudstvo ti! ...

Janko Leban.

On...

Povest grofa E. A. Saliasa.
(Dalje.)

X.

Drugi dan okolo poldne bila je vsa komisija z baronom Ohotskim vred že v samostanu. Tudi devet ljudij iz družine bilo je privedenih.

Lorenc bil je miren vso pot; oziral

se je nekoliko nasmehljivo na gospode sodece in mislil:

„Koj pokaže se vam stvar bolj čudna, kakor mislite. Pokaže se, da sta dva grofa Zarecka. Jeden živ, a drugi mrtev. No jaz pokažem, da je pravi v rakvi, a v gradu njega dvojnik, ali Bog zna kdo ...“

Takoj po prihodu pričelo se je, v prisotnosti vseh mnihov in opata, odkopavati še svežo mogilo, in koj bila je rakev iznova vzdignjena iz jame.

Vzdignili so pokrov in vsi pričujoči vzklknili so hkrati ... A najbolj vzklknil je baron Ohotskij. V rakvi bila je velika klada ... hlod.

Po kratkem prestanku od nepričakovanega in neverjetnega dogodka rekel je marsikdo:

— Prekrasno! „To“ so pokopavali ... Zasramovali, zasmehovali so tudi vero.

To govoril je Zavadskij, ne obračaje se k nikomu.

Lorenc je stal, kakor bi ga bila strela zadela.

— Kaj porečete, baron? obrnil se je k njemu Bahmutskij.

Lorenc je molčal.

— Ničesa ne razumem in sumim, dejal je oni. — In moja sumnja, baron, je v vaš prid ... Zakaj ste zahtevali, da

naj se odkrije rakev ... Grof mogel je zahtevati, toda vi ...

— Čisto navadno ... progovoril je zaničljivo Zavadskij. — Nadejal se je, da ne pojdemo in da ničesa ne bode ... Zdaj izmisli si pa kaj novega ...

— Domislil sem se neke stvari ... progovoril je tiho Lorenc. — Predno se je neslo truplo iz grada in predno se je odrinilo, zabil je nekdo rakev brez mojega ukaza ... Takrat se nesem zmenil za to ... Zdaj razumem, da ni bilo to zaman. To bila je strašanska drzost. In posrečila se je. Da sem ukazal takrat pred pogrebom odkriti pokrov, bila bi drzost razkrita gotovo še v gradu. Vender bodem zahteval strogo razsledovanje stvari ... Vse to je neverjetno ...

— Oprostite, baron, dejal je togotno Zavadskij. — Vse je čisto, prav čisto navadno. Neverjetno je samo jedno — vaša drzost! Rakev je prazna, a grof živ v gradu! A vi želite, da bi mi nadaljevali razsledovanje.

— Dovolite! ... vzklknil je Lorenc. — Koga so videli v rakvi vsi služabniki grada in gosti, kateri so se sešli? Videli so naposled ... ako ne strica, po vašem, tedaj vender mrtveca, a ne hlod.

(Dalje prih.)

načal prav hladno. Uboga Gross šla je v soboto popoldne slednjič k njemu v prodajalnice, da ga prepriča, da svojo obljubo izpolni. Ali ljubimec jej ni dal več nobene upanja, na kar deklica izdere nož iz žepa ter rani odurnega mladeniča v čelo in v desno roko ter zbeži. Rane niso težke. Napadalko je policija kmalu potem aretirala in, ko se je sestavil zapisnik, zopet izpustila.

„Slovanski Svet“ ima v 5. št. naslednjo vsebino: Kaj pa sedaj? — Po volitvah na Slovenskem. — O trozvezju. — O kritiki dr. Mahniča (O koledarju. Nadaljevanje). — Protidržavna agitacija v Rusiji. — Dve Prešernovi pesmi v ruskem prevodu (Oh! Vrba — V pamjat Valentina Vodnika). — Ruske drobtinice. — Moravski ornamenti. — † Franc Ks. Miklošič. Pogled po slovanskem svetu. — Književnost.

Dom in Svet. Vsebinska III. zvezka. 1. Josip Marn, c. kr. gimn. profesor. Spisal A. Kalan. 2. Čudežna jezera. Zl. A. H. 3. Gostačeva hči. Piše T. 4. Florijan Skomljan. Piše Martin Molek 5. Erazem Tattenbach. Žalogra. Piše Prokop. 6. Šen in up. Zl. A. M. 7. Človeška srca. Spisal Krasjanin. 8. Pepel in spomin. Zl. A. M. 9. Škofja Loka. Spisal A. Koblar. 10. Beseda — kje si? Spisuje J. M. 11. Andrej Kačič-Miošič, narodni hrvaški pesnik. Piše Fr. Kovačič. 12. Triol ti. IV.—VI. Zl. M. O. 13. Nekoliko iz indijskega bajeslovja. Spisal dr. K. Glaser. 14. Porabne misli o slovenščini v govoru in pismu. Piše F. S.

Telegram „Edinosti“.

Ljubljana 9. marca. Slava slovenskim volilcem. Živio Nabergoj! „Slov. Narod“.

TRZASKA HRANILNICA

Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od 50 tuc. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9—12 ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10—12 ure dop. Obrati na knjižnico. 3%
Plačuje vsak dan od 9—12 ure popoldne. Zneske do 100 gld. precej, zneske preko 100 do 1000 gld. mora se odpovaliti 3 dni, zneske preko 1000 gld. pa 5 dni prej.
Zakompuje menlice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2%
Posojuje na državne papirje avstro-ograda do 1000 gld. po 5%
višje zneske od 1000 do 5000 gld. v tekočem računu po 4 1/2%
Veče svote po dogovoru.
Daje denar proti vključenju na posestva v Trstu. Obrati po dogovoru.
TRST, 4. februarja 1891. 5—24

Znaten postranski zaslužek,

koji se vedno veča in več let traja, dobe pripravne in zanesljive osebe, katerih prošnje življenje pa mora biti neomadeževano in ki so v vedni dotiki z občinom. Dosluzni žandarmi in podčastniki imajo prednost. Povprašuje se pod „G. S. 1891.“ Graz, postlagernd. 8—25

Nič več kašlja!

PRSI ČAJ

napravljen po lekarničarju

G. B. ROVIS
v Trstu, Corso 47

ozdravi vsak kašelj, še tako trdovraten, kakor to spričujejo mnoga naročila, spričevala in zahvale, ki dohajajo od vseh strani in pa uspehi prvih tuk. zdravnikov.

Ta čaj je sestavljen iz samih rastlin in čisti kri; ima dober okus in velja en zavoj za 8 dni 60 nvč.

Omenjena lekarna izdeluje tudi pile za prestenje života in proti madroni iz soka neke posebne rastline, katerih uspeh je velik, posebno pri z. prtem trupu, želodčnih boleznih itd. in se lahko uživajo o vsakem času brez obzira na dijeto. Ena skatija velja 30 nvč.

Plašter in tudi tinktura proti kurjim očesom in debeleji koži — cena 3 plaštov za kurja očesa 20 nvč. — Ena steklenica tinkture 40 soldov.

Edina zaloga v Trstu v lekarni ROVIS, v Gorici v lekarni Cristofolletti, Pontoni in Gliubie. 9—12

V tej lekarni govori se tudi slovenski.

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Grlica bel kašelj, hripavost, promuklost, nalez, zadavica, rora, zapala ustijuh itd.

mogu se u kratko vrtime izločiti rabljenjem

NADARENIH 18—30

Prendinijevih sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

Što jih gotovi Prendini. lučbar i ljekarnar u Trstu
Veoma pomažu učiteljem, propovjednikom itd. Prebdenih kašljnih noćih, navadne jutranje hripavice i grlenih zapaloh nestaje kao za čudo uzimanjem ovih sladkišah.

Opazka. Valja se paziti od varalica, koji je ponajbolje. Zato treba uvijek zahtjevati Prendinijeve sladkiše (Pastiglie Prendini) te gledati, da bude na omotu kutijice (skatule) moj podpis. Svaki komad tih sladkišah ima natisnuto na jednoj strani „Pastiglie“, na drugoj „Prendini“.

Clena 30 nč. kutijici zajedno sa naputkom.

Prodaju se u Prendinijevoj ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnijih ljekarnah svijeta. 42—43

PROTI DIMU!

Izdelujem dimnike proti dimu, s katerimi jamčim za dober vseh tudi pri najslabših dimnikih, za najnižjo ceno petnajst gold. Dimniki ti se postavljajo v rabo prikladno položaju.

Za administratorje in posestnike hiš izdelujem nove ključe po dvajset nvč. — Poprave ključavnic stanejo tudi 20 kr. — Katero-koli drugo delo po pogodbi.

Zastop tovarn za poljedelske stroje in aparate za slično, kakor tudi za tehtnice in cimentirane uteži.

Izdelujem naprave za uravnanje toplote po tovarnah za testo, po stanovanjih, tovarnah za konzerve, za sušilnice in druge različne potrebe industrije. 21—24

Ključavničarska delavnica

Josipa Zolia

Ulica Via Reosetti številka 6, — (uhod v ulici Chiozza.)

Razumnim možem

v starosti od 25—40 let, neoženjenim, zdravim in krepkim, ki so nemškega in tudi slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožni, in morejo dokazati, da je bilo njihovo dosedajno življenje neomadeževano, ter da je njihovo gotovo stanje vredjeno, ponuja se z oddajo službo potovalnega zastopnika, kateri službi bi se morali zavsem posvetiti, in s katero je združena stalna plača s stranskimi dohodki, prilika si, ako se njih sposobnost dokaže, zagotoviti sigurno in stalno bodočnost.

Za to službo se pa naj le take osebe potegujejo, katere vsem tem zahtevam vstrezajo in ki imajo veselje do potovalnega posla in so vajene svoje dolžnosti z resnostjo, pridnostjo in žilavo vestnostjo izpolnjevati, pri čemur se pa tudi brezmadežno obnašanje zahteva.

Lastnoročno, nemško in slovensko pisano prošnje, katerim se morejo priložiti prepisi spričeval, se naj pošljejo pod „N. 471“ v Gradec, pošte restante. 10—2

FILIJALKA

c. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
8- " " 3%	3-mesečni " 2 1/2%
30- " " 3 1/2%	6- " " 2 1/2%

Vrednostnim papirjem, glasečim na napoleone, kateri se nahajajo v okrogu pripozna se nove borestna tarifa na temelju odpovedi od 8. oktobra, 12. oktobra in 3. novembra.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2%, na vsako svoto.

V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bozon, Gradec, Hermanstadt, Inmost, Celovec, in Ljubljano — brez troškova

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnočenje knponov 24-4 pri odbitku 1% provizije.

Predjumi.

Na jamčevna listina pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.

Na vrednostih obresti po pogodbi.

Uložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, alsa ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Trst, 25. februarja 1891.

5-24

Krasne uzorke na privatne naročitelje 20-7 badava i franco.

Jošte navidjene knjige uzoraka za krojače nefrankirane i uz ulozak od 20 for., koji će se nakon izvršene naručbe uračunati.

Tvari za odjela.

Porucien i Dooking za visoko svedenstvo; propisane tvari za c. kr. činovničke uniforme, te za veterane, vatrogasce, sokolaše, livrè; sukno za biljard i igranje stolove, loden i nepromočne lovaške kapute, tvari koje se pere. Plaid za putnike od 4-14 itd.

Tko želi kupiti jeftine, poštene, trajne, čiste vumene suknene tvari nipošto jeftine cunje, štoto ih posvud nudjaju, te jedva podnose krojačke troškove, neka se obrati na

lv. Stikarofsky-a u Brnu.

Veliko skladište suknja Austro-Ugarske. U mojem stalnom skladištu u vrednosti od 1/2 milijuna for. a. v. te u mojoj svjetskoj poslovnici jst pojmljivo, da preostane mnogo odrezaka; svaki razumno misleći čovjek mora sam uviditi, da se od tako malenih ostataka i odrezaka nemože poslati uzorke jer nebi uz koju stotinu naručala uzorkah u kratko ništa preostalo, te je ono usljed toga prava sileparija; kad tvrdeke sa suknom objelodanjuju uzorke odrezaka i ostanaka, to su u takovih slučajevih odrezci uzoraka od kamada, nipošto od ostanaka; nakane takovog postupanja jesu bjelodane. — Odrezci, koji se nedopadaju, zamjenjuju se il se povrti novac. Kod naručbe treba navesti boju, dužinu i cieniu.

Posiljke jedino uz postarsko pouzetje preko 10 for. franko. 4—24
Dopisuje u njemačkom, mađarskom, češkom, poljskom, italijanskom i francuskom jeziku.

Vsprejme se

več potovalnih in stalnih zastopnikov za posredovanja zavarovanij proti telesnim nezgodam. Poudbe naj se izvolé pošiljati pod šifro „Nezgoda“. upravnistvu tega lista. 3—7

Tiskarna Dolenc v Trstu

izdeluje vsakovrstna tipografska dela, kakor: priporočnice, račune, okrožnice, vizitnice, poročilne objave, vabila, programe, izkaze, oglase, pravila, ustopnice, zaključne račune (bilance), ročiščne, cenike, polnomoči, jestvenike, carska pisma, naznanila, izpovedne listke itd., — vse ukusno in po ceni.

Izvršuje dela tudi s čirilskimi črkami.

Tiskarna prodaja nastopne slovenske knjige, kakor: „Kmetijsko berilo“ po 40 nč., trdo vezano 60 nč.; „Sodni obrasci“ po 30 nč.; „Viljem Tell“ po 40 nč.; „Ljudmila“ po 20 nč.; „Filip“ po 20 nč.; „Antigona“ po 20 nč.; „Pjesma o zvonu“ po 20 nč.; „Istra“ po 20 nč.

Ima v zalogi vse potrebne tiskovine in knjige za župne urade.

Tiskarna Dolenc v Trstu

Lekarna
Trnkóczy,
zraven rotovža
v Ljubljani
na
velikem mestnem trgu,

Julius pl. Trnkóczy, VIII, Josefstädterstrasse 30. V Trnkóczy. V Ljubljani Ubald pl. Trnkóczy. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spoda navedena zdravila s prvo pošto dobi, da nati v tako le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovžav Ljubljani.

Marijacejske kapljice

za želodec so izvrstno uspešne, kot želodec krepilno, žlezo ločilno, odvajalno, bolečine olajšalno in slast do jedi oživljajočo zdravilo. — Sklenien stane 20 kr., tucet 2 gl., 5 tucetov samo 8 gl.
Svarilo!
Opozarjam, da tako isti nite Marijacejske kapljice dobivajo se v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet proti trganju

(Gleichtgeist).

povsem najboljšo zdravilo, lajša in preganja bolečine pri skrnini (revmatizmu), pri trganju po udih, pri boleših v križi in živcih, pri oteklinah, otrpnjenih udih, in in kiti itd.
Zahteva naj se „dr. Maričevega cvetu zoper trganje“ s tikstoječim znamenjem. Steklenice 50 kr., tucet a gl. 50 kr.

Planinski zeliščni sirup kranjski.

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratobol, jetiko, prsne in pljučne bolečine: 1 steklenica 56 kr., 1 tucet 5 gl.

Kričistilne kroglice,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedčile pri zabasanji človeškega telesa, glavo ólu, otrpnelih udih, skraženem želodcu, etrnih in obistnih boleznih, v škatljah a 21 kr.; jeden zavoj a 6 škatljami 1 gld. 5 kr.

Trnkóczy-jeva hmeljeva sladna kava (zdravilna kava).

lahko prebavljajoče, želodec krepilno, redilno sredstvo, je važna za vsacega in neobhodno potrebna v ohranjenje in dosego zdravja. 1/4 kil zamotek 30 kr.

ANGLEŠKI ČUDOTVORNI BALZAM,

1 steklenica 10 kr., 1 tucet 1 gld., 5 tucetov samo 4 gld.

ZDRAVILA ZA ŽIVINO.

Štupa za živino.

Krave dajo mnogo dobrega mleka. Zametek z rabilnim navodom vred velja 1-50 kr., 5 zamotkov samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje ponuja pri pretogu žil, otekanih kolien, kopitnih boleznih, otrpnjenih v boku, križi itd. otekanih nog mehurjih na nožah, izvjenji na čanji se ila, oprava u šici itd. a kratek ri vseh vnanjih boleznih in hlab. Steklenica z rabilnim navodom vred stane 1-1 gld., 5 stekel a rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni TRNKOCZY-ja v Ljubljani zraven rotovža in vsak dan s pošto razpošiljajo 11—12

gospoda se niso ustrašili tega sijajnega in jednodušnega manifesta prebivalcev Istre, niso uklonili svojega tilnika pred voljo ljudstva, kakor bi se poštenjakom spodobilo, ampak videči, da jim ni moči zlomiti značajnosti volilcev, doteknili so se drzno svojo roko postavljati do ločeb tika jo čih se volilnega reda. Ker niso mogli upogniti trdne volje prvotnih volilcev, zastavili so svojo sekiro pri volilnih možeh — koje može je ljudstvo izbralo, da v njega imenu oddajo glasove svoje za pravico in resnico. Ako je že pregreha, zapeljivati prvotnega volilca, ki voli v svojem lastnem imenu, je pa naravnost zločinstvo, brez razloga odbijati volilnega moža, koji ne odda glasu v svojem imenu, ampak v imenu več stotin volilcev. In vseh teh 13 volilnih mož, koje so na predrzen način uničili, da pridobe svojem kandidatu večino, imelo je postavno napravljene, od političke oblasti izdane legitimacije, da torej nikdo ni mogel dvomiti, da ne bi bili prav isti, koje je ljudstvo izbralo za svoje zaupne može. S početjem tem se niso nasprotniki naši postavili nad postavu, ampak izrekli so nezaupanje političkim cesarskim oblastim in potemtakem žalili te oblasti.

Istina pa, da vladni zastopniki niso mogli preprečiti gorostasne te krivice, daje nam mnogo misliti. Uverjeni smo sicer, da je vrhovni politični uradnik v deželi dober in pravičen mož, ki gotovo strogo obsoja taka nasilstva, ali gotovo je, da mej podrejenimi mu organi ni vse takó, kakor bi moralo biti, kajti ne moremo si misliti, da ne bi beseda vladnega zastopnika prav čisto nič ne izdala, ako bi jo izgovoril takim naglasom, kakoršen je jedino na svojem mestu proti ljudem, ki so vsak trenutek pripravljeni zakone kručiti. Vladni listi sicer zatrjujejo, da sta vladna zastopnika energično protestovala proti postopanju volilnih komisij, ali čudno, čudno, da so bili njuni protesti glas upijočega v puščavi. Sicer pa potrpiamo malo: doba verifikacije državnozbornih volitev nam morda marsikaj pojasni, kar temu in onemu ne bode ljubo. In ko bode vse jasno, stopil bode italijanski poslanec raz sedež, do katerega so mu njega prijatelji pripomogli takó nezaslišan načinom.

Bodi-si pa takó ali takó: zadnje državnozborne volitve, vršivše se po Istri, donesle so nam velikansk dobiček. Prepričale so ves svet, da je Istra slovenska zemlja in da se nasprotniki naši vzdržujejo le nemoralnimi sredstvi; prepričale so nas, da je ljudstvo tu doli značajno in pošteno in da bomo zmagovali igranje, ko ne bode več mogoča škandalozna dejanja, s kakoršnimi so si pri teh volitvah ogrešili dušo svojo nasprotniki naši.

—t—.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Državnozborne volitve so do malega završene; na vrsto pride še jedina Dalmacija. Tu volijo 16. t. m. kmet-ske občine, 18. mesta, 19. trgovinske zbornice in 21. veleposestvo. Žalostjo bilježimo, da so Srbi sklenili kompromis — z Italijani. Ni nam namen mešati se v bratski prepir mej Hrvat in Srbi in tudi nečemo dajati dobrih svetov ni jedni ni drugi strani, ali povedati moramo kar naravnost, da je postopanje Srbov nerodoljubno in neslovan-sko. Nad Srbi utegne se njih kratkovidnost še bitko maščevati, ker se pajdašijo z neizprosnimi protivniki Slovanstva.

Ako motrimo izid državnozbornih volitev, moramo pač reči, da so razmere bolj zmedene, nego kedaj poprej. To pa je gotovo, da je grof Taaffe igral z ognjem, kajti tako ubogljive in krotke večine ne dobi gotovo nikdar več, nego je bila v bivšem državnem zboru. Glavno

vprašanje je seveda: bode-li in kje dobil grof Taaffe svojo večino? Najbolj razširjeno menenje je, da bode skušal pridobiti Poljake, nemške liberalce in veleposest-nike, kojim se utegnejo pridružiti — tako sodijo optimisti v vladnem taboru — tudi Slovenci. Kakor bi bila nenaravna taka zveza, vendar ni nemogoča — Bog dal, da se motimo — ako pomislimo na žalosten rezultat volitev na Kranjskem. Jedino upanje naše so Primorski in Štajerski poslanci, o katerih se nadajamo, da bodo preprečili, da Slovenci ne zajedemo na taka neslovanska opolzla tla.

„Neue Freie Presse“ javlja, da grof Taaffe skliče konferencije odličnih mož vseh strank. Dogovarjanja ta bodo pokazala, ali je moči sestaviti večino, kakoršno bi si želel g. ministerski predsednik.

Isti list javlja, da bode v kratkem ministersko posvetovanje, pri katerem bodo določili vsebino prestolnemu govoru povodom otvoritve novega državnega zbora.

Glavni momenti izvršenih volitev so: poraz Staročehov in poraz nemških liberalcev na Dunaji in na Štajerskem. Staročehi se hočejo popolnoma umakniti iz političnega pozorišča ter odložiti tudi deželnozborne mandate. O tem vprašanju so se že posvetovali staročehski prvaki, sklenili pa še niso nič pozitivnega. Dr. Rieger, ki biva sedaj v Italiji, odločil je že predsedništvo šolakega društva češkega in mestno odborništvo.

Različne vesti.

Žalostna vest. Gosp. dru. Sancinu, deželnemu poslancu, odnosno mestnemu svetovalcu, umrl je sedemletni sinček, Ciril. Pogreb je jutri ob 1. uri popol. v Šklednji. Odličnjaku našem bódi izraženo najprisrčnejše sočutje!

Umrla je gospa Uršula Martelancova, gospodinja poznani narodni obitelji v Barkovljah. Včeraj popoldne vršivšega se pogreba udeležila se je ogromna množica, prihitevša iz vse okolice. Ob tej priliki pokazalo se je zopet, kako okoličani čislajo narodno misleče ljudi; kajti, da je umrl prvi milijonar, gotovo ne bi bili prihiteji v tolikem številu. Ker pa je zadela nesreča narodno obitelj, prišli so, kdor je le mogel, skazat sočutje svoje. Društvo „Adrija“ udeležilo se je korporativno pogreba ter pelo žalostinke pred hišo žalosti, v cerkvi in na grobu. Blaga pokojnica naj v miru počiva!

Gosp. Janko Leban, večleten sotrudnik našem listu, imenovan je nadučiteljem v Bengunjah pri Cerknici.

Imenovanja. Gospod namestnik je imenoval o. kr. stavbinskim pristavom Ludovika Schoinza in Ernesta Dejaka; zadnjega provizorim.

Iz Šklednje se nam piše: Morda v ni-jednem kraju vse okolice niso bili volilci od prvega začetka tako jednodušno za našega Nabergoja, kakor pri nas. Pri nas ni bilo niti govora o kaki nasprotni kandidaturi: naši volilci poznali so le Nabergoja in nikogar drugzega. Le par od drugod došlih nasprotnih agitatorjev poskušalo je tudi pri nas svojo srečo, ali opekli so se prav pošteno. Zato pa smo nestrpno čakali izida volitve in ker do večera nismo dobili nikacega poročila, poslali smo nalašč v mesto poizvedovat. Po deveti urizvečer bližali so se poročevalci naši rotundi pod Šklednjo glasnimi živio-klici. Ko smo to začuli, kar zavrelo je po vsej vasi. Odbor gospodarskega društva podal se je poročevalcem naproti, da iz njih ust čuje veselost vest. Vsa vas — z godbo na čelu — pričakovala je poročevalce ter smo se potem v sprevedu podali v vas. Godbeni zvoki in radostni vsklici izražali so veselje naše, ki je trajalo čez polnoč. Značilno za mišljenje ljudstva našega je to, da smo čuli mnoge vsklikniti: Tako veselega dne še nisem doživel!

Iz Rojana nam poročajo: Tudi pri nas, kakor drugod po okolici, dali smo odduška presrčenemu veselju in radosti nad sijajno zmago našega odličnega sorojaka, g. Iv. viteza Nabergoja. V nedeljo zjutraj videl si naše domačine trumoma hiteti na volišče. Na obrazu vseh si že videl, koga menijo voliti, za katerega moža nesejo svoje glasovnice. Nikdo ni ostal doma, nikdo ni zatajil svojega rodu, ampak vsi jednomiselno so glasovali za Nabergoja, izvzemši par mož vetrnjakov, v kojih glasovnico nismo mogli pogledati. In čudno: mej najbolj vnetimi volilei vit. Nabergoja opazili smo to pot take posebneže, ki so pri zadnjih občinskih volitvah glasovali za nasprotnike; uprav isti so najbolj se ogrevali za kandidato g. N. ter druge nago-varjati, ker uvideli so, da jim nasprotniki obetajo zlate gradove, a potem pokažejo — figo. V nedeljo popoldne hiteli so rodoljubi rojanski v mesto, kolikor jih ni ostalo v mestu od jutra. Hoteli so vedeti, „kaj so vsejali in če je sovražnik premagal“. Drugi so se pa zbirali v gostilni pri Ferlugi, kjer so do pozne noči čakali novice iz Trsta. Ko jim je ta došla, ni bilo veselja ni konca ni kraja, orili so gromoviti „živio Nabergoj“ in napijalo se je in pelo. Pozno po polnoči čuti je bilo glasne „živio-klice“ po Rojanu.

V ponedeljek smo pa razobesili velikansk venec z napisom „Živio Ivan vitez Nabergoj“ pri uhođu v Rojan, nad glavni obok in na večer zbrali smo se mnogoštevilni v omenjeni gostilni, kamor je došel tudi naš vrli pevski zbor „Zarje“. Mej krasnim petjem slovanskih zborov, navdušenimi govori in napitnicami naši diki, odličnemu zastopniku, minula je ura za uro in še-le pozno v noč smo se razšli navdušeni in prepričani, da slovanska stvar v Rojanu živo klije ter da nam naše premile narodnosti iz src ne iztrga najljutejši sovražnik. Venec, ki je bil razobešen nad uhođom v Rojan, in njega napis bil je iskren klic vseh Rojančanov. Pač kukavica je moral biti oni predrzni berič, ki se je nekda izrekel, da bode dotični, ki je to naredil, že „videl posledice“ (!) Isti venec in zastavi (državno in mestno) odpravil je neki zlikovec, poturica s Krasa, kateremu bi bilo dobro, da se ga na pristojnem mestu zatoži. — Z eno besedo: Rojančani pokazali so se to pot prave državljane in narodnjake, ki umevajo narodov položaj. Slava jim!

„Opazovalec“.

Od sv. Ivana se nam piše: Zmaga je naša! Ko smo to izvedeli, da je zmaga naša, kakor blisk zadoneli so po naši svetoivanski dolini gromoviti „živio-klici na našega izbranega prvaka, Ivana vit. Nabergoja ter odmevali od hriba do hriba, tudi tja do bližnjega našega sosednjega hriba (Kadin), kjer biva nasprotni nam kandidat, Polde Mauroner in njega volilci. Radovedni smo pa, kaj so si hribarji mislili zroč po naši svetoivanski dolini in videči lepo razsvetljena okna v čast velikanske naše zmage. Menda so prav plašno gledali in si kaj mislili — — — naj mislijo kar hočejo, naša je zmaga. Dragi mi rojaki! naša je zmaga in zakaj? Zato, ker danes je ves drugi svet in mili naš narod ne spi več; vzdramil se je, odprl je svoje oči. Cel otroci so komaj pričakovali tega veselega trenutka, kar priča, da se tu pri nas dan za dnevom vedno bolj širi narodna stvar, zato pa vsa čast starišem na lepi vzgoji njih otrok. Tedaj dragi rojaki in vsi bratje okoličani: le tako naprej in ostanimo trdni in zvesti za našo stvar. Še nekaj: prvaki naši so v volilni borbi točno vršili svojo dolžnost ter navdušili mnogo nezavednišev, da so tudi pristopili v naš tabor in tudi v naše mlado „Bratno društvo“. Zabilježiti moram pa, da so se v nedeljo povsod vršile napitnice našem izbranemu poslancu, Ivanu Nabergoju v čast; vse je bilo veselo, vsakemu se je srce smehljalo same radosti, le v neki dvorani vtaknil se je mej kakih 200 družih oseb nek mrčes, kateri je na ves

glas začel sikati proti našemu poslancu, a mi kot poštene narodnjaki in možaki pustili smo ga pri miru misleči si, do oslovski glas ne sega do nebes. Ko je bilo dosti sikanja, preklinjanja, gnjusnega besedovanja in psovanja, naprosili smo nekega poštenega stražarja, da ga odpelje, kar je tudi storil.

Vprašam Vas, dragi rojaki, kaj bi se bilo prigodilo, ko bi kdo naših v takem slučaju tako razsajal?! Čuvaj Bože, gotovo ne bi kože cele odnesel; mi pa smo v čast našega naroda vse to voljno potr-peli. Tedaj dragi rojaki! ostanimo tudi v bodoče zvesti našem narodu ter držimo se našega nam znanega gesla. Vam Kadin-cem (hribarjem) pa bódi Sv. Ivan ogle-dalo! Bog živi še mnogo let našega po-slancu in vse okoličanske volilce!

O k o l i č a n.

Ne bo še konca? Poulična sodrga po italijanskih gnezdih istrskih kar besni. Iz Kopersčine došle so nam od različnih strani vesti, da v mesto Kopersko došle se ljake naše kar na javnih ulicah napadajo in insultirajo. Pretečeno nedeljo morali so nekega seljaka žandarji spremljati, ker si ni bil življenja avest, drugega seljaka pa so zaprli, ker se je energično branil. Dasi je predsedništvo političnega društva „Edinost“ že storilo potrebne korake, opominjamo še enkrat kompetentne oblasti, da hitro in z vso energijo posežejo vmes in vkrote poulične sodrge, odnosno intelektualnih provzročiteljev bojevitost, kajti, ako tega ne store, utegnili bi — kar Bog ne daj — razdraženo ljudstvo zagrabiti za orožje samoobrambe. Glejte torej, kaj delate!

Važno je, da je celó Puljski list, „L'Ecco di Pola“ norce bril iz naših italijanašev. Dokler so se čutili na trdnem, sklicevali so se vedno na svojo ávito co-turo, sedaj pa so jadikovali: Iddio salvi l'Istria! Ker se pa star grešnik še le tedaj spomni Boga, ko so se mu približali zadnji trenutki, misliti je, da italijanska gospóda piha že iz zadnje luknje. In naj-brže je res tako!

Rojakom našim na Kopersčini priporočamo toplo gospoda dr. Försterja odvetnika v Kopru. Dasi ta gospod ni naše krvi, je vendar priporočila vreden, kajti ne sovraži narodnosti naše, kakor jo sovražijo par družih tamošnjih odvetnikov, koji pa sicer radi lové slovenske klijente po obsežju pol. okraja koperskega. Rjaki, ne pitajte se svojim denarjem onih, ki nas sovražijo!

Lahonski čenči „L'Indipendente“ in „Mattino“ sta si v laseh ter se preganjata za princip: kdo ve bolje in vsepišše brani lahonestvo Trsta. Povod meju-sobnemu boju je zadnja volitev. „Mattino“ se namreč poganja, da bi bil Mauroner gotovo izvoljen, ako bi mu pomagala radikaina stranka, čeprav on sam „ni smel“ priporočati kandidature g. Mauronerja; „Indipendente“ se pa spravlja na ostale državne mestne poslance, ki mu niso zadosti „Italiani“, čeprav bi nas Slovence v žlici vode vtopili, ako bi jim bilo možno. Edini liberalni in vredni zastopnik bi bil — po menenju „Indipendenteja“ — Poldek Mauroner: torej najstrastniši nasprotnik slovenske narodnosti. In za izvolitev tacega moža prizadevali so se tudi slovenski socialisti v Trstu! — Mauroner je vsem nam zadosti znan; poudarjamo to le, da svet spozna, kam človek lahko zabrede pod pretvezo socializma.

Abotnost. Tržaški časopisi prinašajo vest, da je v ponedeljek zvečer prišel v mestno bolnico nek V. Thaller, rekoč, da je použil 11 škatljic žveplenice ter da je, vprašan zakaj se je hotel osrumpiti, od-vrnil: „iz žalosti, ker je bil izvoljen Nabergoj in ne Mauroner“. — Sedaj neki ni več v nevarnosti, joče pa še vedno.

Laški komedijanti. Znani irredentarski poslanec Barzilai interpeloval je ministra Rudinija gledé dogodkov v Trstu in na Tirolskem, rekoč, da je v Trstu avstrijska policija v gledališču odstranila italijanske

grbove, na Tirolskem pa nekje zaukazala odstraniti podobne laških regentov. Rudeči Barzilai je zahteval, da Rudini tirja od naše vlade pojasniti in zadoščenja. Ko je Rudini odvrnil, da je avstrijska vlada italijanski prijazno naklonjena, nadvladal je po zbornici — smeh, in ko je Rudini obljubil, da stori potrebne korake, so mu odrešenci ploskali. Uboga trozveza, kako šibke noge imaš!

Glas o volitvi v Istri. Oficijozna dunajska „Presse“ prinaša dopis iz Istre, v kojem šiba vedenje volilne komisije, ki je uničila 11 glasov za Laginjo ter s tem po krivici pomogla do izvolitve Vergottinija. Volitev je bila pravi monstrum. — „Piccolo“ pristavlja: „Mi vemo, zakaj so se uničili oni glasovi“ — mi pa tudi. Ali krivica in laž imati kratke noge, in slava Lahonov ne bode dolgo trajala.

Od sv. Ivana se nam piše: Volitve so končane in vzlic vsemu prizadevanju g. Poldeka zmagal je sijajno naš Nabergoj. Ne moremo razumeti, da so se za g. Poldeka vneli naši socialisti, ko je vender Polde sam kapitalist, pri kateremu morajo delavci delati od zore do mraka za en bori goldinar. Istotako nam ni znano, da bi se bil v tukajšnjem deželnem zboru kedaj potegnil za koristi delavcev. G. Klemenčič bil bi bolje storil, da si je poprej ogledal moža, predno ga je priporočal za kandidata. „Delavska Zveza“ je res potrebna in koristna, a nje načelniki morali bi si najprvo pot gladiti in razmere spoznavati, ne pa narod ščuvati. Ni-li imel g. Nabergoj prav, ko je pojasnjeval, da ni tako lahko priboriti delavcem vseh pravic, kakor nekateri mislijo in da ni mudi v 24 urah svet prebrniti? G. Nabergoj bil je ravno — kar drugi niso — odkritosrčen in zato ne zasluži, da ga grdo napadate. Delavci naj gledajo, da si osnujejo močno stranko na pametni podlagi in še le potem postali bodo važen faktor pri državnozbornih volitvah; nikakor pa ne kaže, z golo roko kače loviti. Pri sedanjih taktiki mora propasti „Delavski list“.

Nedosednost. Občo volilno pravico zahtevajo naši socialisti, v resnici so se pa združili z ono stranko, ki je pri državnozbornih volitvi v vzhodni Istri krušila še ono malo volilne pravice in volilne svobode, kolikor je določa že sedanji volilni zakon. Da so nam zavrnilli kacega prvotnega volilca, bi človek še potrpeč, a zavračali so nam volilne moč, postavno voljene po stotinah prvotnih volilcev in tako kratili torej volilno pravico stotinam volilcev — davkoplačevalcev. Je-li to prava pot v dosegu občega volilnega prava? Menimo, da ne. — G. Mauroner je obljubil delavcem, da jim pribori občo volilno pravo, meščanski volilni odbor je pa na svojih plakatih zatrjeval, da bode g. Mauroner čuval stare tržaške tradicije. Sedaj pa nam povejte, katera teh dveh obljub je resna, kajti jedna absolutno izključuje drugo. Kdor bi hotel vresničiti socialistički program, ob enem pa čuvati stare tradicije tržaške buržoazije, ta pa bi znal več kot hruške peči.

Slovenski delavec nam piše: Pri ljudskem shodu, vršivem se v dvorani hotela „Europa“, ogreval se je eden urednikov „Del. lista“ ter se jezil, ker je Nabergoj omenjal, da je v Trstu že vsakdo volilec, kdor plačuje le 50 kr. davka. Omenjal je, da nekateri slovenski zastopniki niso zastopniki celega naroda, temveč le posameznih delov; kajti večina Slovencev so delavci, in ko nimajo ti volilne pravice, ne morejo si voliti svojih zastopnikov, kateri bi se za njih potegovali. (sic!) Trdil je — za kar so mu vsi ploskali — da niso res, da bi bili Slovenci zatirani od katerekoli strani, od kateregakoli drugega naroda, da imajo ravno taiste pravice, kakor vsi drugi narodi v Avstriji in da je to norost (Dummheit), ako zahtevajo Slovenci več kakor imajo, češ oni so v malem številu in niso mogli in ne bodo nikoli dospeli na tako visoko stopinjo

omike, kakor drugi narodi, kajti ponašati se ne morejo ne z slovstvom ne z drugimi umetnostmi, in ako bodo hoteli kdaj take imeti, morali bodo od drugih narodov jemati. Ste čuli, dragi čitatelji? Menda vam je to zadošči, da veste, pri čem da smo. Takih odpadnikov imamo mnogo — mnogo tu v Trstu, — kateri nas izdajajo ob raznih prilikah in smešijo naš narod. In od takih možakov bil je tedaj postavljen in proglašen slavni Mauroner za kandidata, katerega načela in program so nevarni veri in našemu narodu.

Slovenski obrtnik nam piše: Hvala Bogu, zmagali smo! Nasprotnikom niso pomagale vse njih spletke. Italijanski listi trde, da niso volili mestni volilec; revčeki, mislite-li da so vsi meščani privrženci Mauronerja? In koliko jih ni dobilo glasovnic! Samo okolo „Orange“ jih je kakih 20 in ti bi bili vsi glasovali za Nabergoja. „Mattino“ se jezi, češ, da smo, slaveči g. Nabergoja zmago, provokovali mirne meščane, to pa ne pomisli, da oni nas provokujejo pri vsaki priliki in na vse močee načine. Ali mi nimamo straha: trkali bomo, dokler se nam ne odpre, in če so vrata s tisuč ključi zaprti!

Iz Pomjana se nam piše: Ko je videl občinski tajnik iz Pomjana, da mu vse po volji ne gre, in da smo ga ošteli, se je neki kaj nespoštljivo izrazil o raznih odličnih uradnih osobah. To je nam zatrdil nek mož v pričo dveh prič ter dostavil, da so to slišale tri priče. Sicer pa poznamo g. tajnika in vemo, da je zmožen za kaj takega. Zato mislimo, da žaljeni odličnjaki gotovo store potrebne korake. In to bi bilo potrebno, da se Pomjanskemu predrznežu peruti pristriže. Čudno je, da na hiši tega moža visi tabla c. kr. pošte. Mi ne bi hoteli sicer nikomur škodovati, ali dotične oblasti naj odločijo, je-li tako postopanje dostojno ali ne!

Iz Pomjana se nam piše: Nekdo, ki se je že v koperski voliki rumeni hiši pokoril in še ne spokoril — pravijo celó, da je „kompare“ nekemu znanemu tržaškemu kapelančku — je dne 23. in 24. svečana v Pomjan prišel in po Vasi trobil: „Kaj boste farje poslušali, kaj vam hočejo farji, beseda farjev je gnoj; s kopersko gospodo držite itd.“ Toda naletel se je na priprostega kmeta, kateri mu zavrne: „Poberi se brezverni postopač, tukaj ne boš ljudi lovil“. In šel je res — drugam ljudi lovit, za dober denar seveda. O polnoči privlekel je ljudi, da volijo za Italijane; za dober denar prodal je nek starec narodnost svojo in se zaletel v nasprotni tabor. Ali vzlic temu lovu smo zmagali. Dobro znani oblastnež je pa vskliknil: „Tutto že anda in casa del diavolo“ Toda vedi, da to zadene gotovo tebe po pregovoru: qualis vita, mors ita.

Volitve na Štirakem. S Pohorja se nam piše: „Slovenski Štajer osvetlil je Sloveniji lice!“ tako je pisal pokojni Jurčič po volitvah v državni zbor štajerski v „Slov. Narodu“, menda l. 1876. Takrat so naši kmetje prvič zmagali nasprotnike na vseh linijah in izbrali si prvič vseh osem slovenskih zastopnikov. Od tistega časa hodi naš kmet vselej ponosen na volišče, vvesti si svoje pravice in narodne dolžnosti. To je nasprotnike čedalje bolj poparilo in potisnilo v — kot, da v dveh volilnih okrajih letos še kandidatov niso postavili, namreč v celjskem in ptujskem. Oudi pa ste kandidata Vošnjak in dr. Gregorec bila voljena skoraj enoglasno. Tem huje pa so še nasokčili nasprotniki v volilnem okraju mariborskem, slov. graškem in marnberškem ter konjiškem. Postavili so kandidata, nam davno znanega že pod imenom Hamer-Ambos, v resnici pa strastnega nemčurja in bogatina dr. Schmiderer-ja. Ta kot milijonar ima v mariborskem okraju velika posestva in — upljiva vled denarja, katerega menda zdaj tudi ni štedil, da je ondi dobil še zdatno manjšino 70 glasov. Ali tudi tu je zmagal naš kandidat, g. Rodič z 121. Še silnejša je bila zmaga naša v slov. Gradci,

najbolj pa v Konjicah, kjer je na Hamer-Ambosa odpadel le en glas. Najbolj nas veseli napredek Slovencev v najbolj mejnem okraju marnberškem! Ondi so nasprotniki še vselej zmagovali, ali letos dobili so komaj ubogih osem — glasov, čeravno je njih agitacija bila skoraj — divja. Ali Slovenci tudi niso spali, temuč po shodih in družbah eden drugega navduševali, na dan volitve pa vsi se borbe udeležili. Sreča za nas je, da nismo razdvojeni, kakor so žalibog bratje na Kranjskem, temuč tu so najboljši agitatorji — kakor sploh narodni buditelji — duhovni, za njimi pa je naše ljudstvo kakor jeden mož. Edino tej slogi se je zahvaliti, da imamo takšne vspehe v kljub toliki zagrizenosti nasprotnikov!

V mestih bilo je slabše za naša kandidata dr. Srneca in dr. Dečko-ta. Naša mesta in trgi so z malimi izjemami najhujša nemčurska gnezda polna germanizatorjev, kateri sedaj kar pljuvajo od same jeze, videvši, da jim kmetje ne grejo več na limanice; zato so se znosili nad Slovenci v mestnih skupinah. Ali tudi tu prišli bomo Slovenci na vrh. Ker se ondi ne more govoriti o nevednosti v narodnih rečeh, moramo se Slovenci dela drugači lotiti. Gotovo namreč je, da mestjani kot obrtniki in trgovci žive večinoma le od kmeta, kateremu v zahvalo potem še zapovedujejo. Da bodo spoznali vrednost kmeta in ga znali spoštovati, treba, da se kmetje svojih zagrizencev kolikor mogoče izogibljejo. Kmalu bo jih začela stikati suša — v žepu, in ohlajenih možganov spoznali bojo, od koga so odvisni. Da pa se to lažje stori, treba da Slovenci po vseh mestih in trgih ustanovijo narodne gostilne, kavarne, štacune in naselijo se narodni obrtniki. K tem naj zahajajo naši kmetje vsikdar in videli bomo, koliko časa bode minolo, da bo marsikateri, sedaj oholi nemškutar, postal pohleven Slovenec. Toraj „svoji k svojim“! Pogoraki.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda, oziroma otroški vrt v Rojanu, nabral je nekdo neke 5 gl. 4 kr.

Pojdite k sv. Jožefu v Ricmanje! Ves mesec marc je posvečen sv. Jožefu, častito torej z otroškim srcem ves ta mesec sv. Jožefa, da nam njega godovnik dne 19. marca toliko več sadu donese. 18 dni pred njegovim praznikom bodi odločenih v pripravljanje na godovnik. 12 dni po prazniku pa naj bodo dnevi zahvale. Da bi toliko gotovejši dosegli svoj sad, se pravoverniki in častilci sv. Jožefa vabijo na romanje v Ricmanje dne 18., 19. in 20. marca. Tu ima sv. Jožef najkrasniše in največje svetišče; tu je tisti sv. kraj, kjer je Bog na prošnjo sv. Jožefa posebne milosti delil in jih deli še dandanes. Sv. oče Leo XIII. podelil je dne 6. junija 1890. popolen odpustek vsem vernikom, ki romajo k sv. Jožefu v Ricmanje in se spovejo in obhajajo; oni pak, ki običe svetišče sv. Jožefa meseca marca, zadobi odpustek 7 let 7 kvadragen; oni verniki, kateri kadarkoli med letom pomolijo v tej cerkvi, so deležni odpustka za 300 dni. Resni časi so, v katerih živimo; gotovo je sila, da prosimo sv. Jožefa, da na njega prošnjo Vsegamogočni odvrne hude ravne čase. Romajte torej pravoverniki dobrovoljnim srcem k sv. Jožefu; onda se učite od sv. Jožefa: „Človek, ako hoče srečen biti moliti in delati“ in „prazno je delo brez blagoslova z nebes!“ Lanjsko leto bilo je okoli 5000—6000 romarjev. Verno ljudstvo se vedno bolj zaveda svojih potreb, a tudi zna, da je potrebno pomoči Božje!

V Ricmanjih pije se letos izborna „bržanka“, ki je prava esenca v okrepčanje človeških živcev. Kdor ne veruje, naj se prepriča osebno.

Državnih železnic prometna direkcija nam javlja, da se od 22. marca 1891 naprej na progah Trst-Boršt in Pulj-Vodnjan ob nedeljah in praznikih zopet prične lokalni promet. Prihajanje in odhajanje lokalnih vlakov razvidno je iz lokalnega voznjega reda, izidšega ravnokar. Ta voznji red je v primeri z lanjskim le malo premenjen.

Ako bi se osobni promet posebno povišal, uveli se bodo, poleg v voznjem redu že določenih vlakov, še drugi lokalni vlaki.

Delalsko gibanje v Italiji. Minolo nedeljo zjutraj imeli so delavci v Rimu svoj tabor ali shod na trgu Dante. Vse bližnje ulice zasedene so bile po vojaci in stražarjih, ker bati se je bilo nemirov. Zbralo se je več tisočin ljudstva, večinoma ubozih in sestradanih delavcev, ki nimajo zaslužka ter živé v največji bedi. Videli si matere z otroci v naročju, strgane in umazane moške in ženske. Govorilo je več govornikov povsem v socialističkem in plitvo demokratičnem smislu, opisujoč žalostno stanje delavcev in nemožnost obstoječih zakonov, da se isto odstrani. Sem ter tja videl si obraze polne gnjeva in srda, ki so bruhal najboljši divje kletvine in rogiranja. Naposled se je sklenilo, da se izbere komisija, katera bode iskala zveze z vsemi delavskimi skupinami na svetu, osobito pa po Italiji, z namenom, da se po vsej Italiji ob določenih dobah prirede shodi ter ukrene potrebno, da se uteši veličanska beda in lakota med delavskim stanom. Delavec na Laškem je v istini pomilovanja vreden, kajti zaslužka povsod jako pomanjkuje, in v sled žuleh davkov vlada povsod draginja. Žalostno stanje delavcev v tej deželi kaže nam najjasnejše zmirom se množee izseljevanje. Dežela limon in medu spremenila se je zaista v deželo — bede in siromaštva.

„Brivca“ 5. številka izšla je danes.

Vabilo. Podpisani uljudno vabi vse društvenike in društvenice k posvetoivanju glede vspeveda prihodnjemu občenemu zboru „Delalskega podpornega društva“. Posvetoivanje je jutri ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih.

Ivan Hvastja, načelnik nadzornikov.

Slovo in zahvala.

Preseljuje se na Kranjsko, kličem prijateljem in znancem svojim srčni: „Z Bogom!“ Ob jednom tem pótém zahvaljujem vse one, ki so mi čestitali k povišanju mojemu!

V Avberu, 10. marca 1891.

Janko Leban,
nadučitelj
v Begunjah pri Cerknici.

Varujte konje!

Nakupil sem za polovico navadno cene vse zalogo neke velike slovite tovarne za konjske plahte. Oddajem torej, dokler bode dopuščala zaloga, velike debele, široke, neobrabljive konjske plahte po skrajno nizkih cenah:

Konjske plahte eden in pol metra dolge in široke komad gl. 1.50	
Konjske plahte eden in tričetrti metra dolge in široke komad gl. 1.80	
Konjske plahte rumenodlakaste „ „ 2.50	
Konjske plahte rumenodlakaste, double „ „ 3.50	
Gospoke plahte posebno fine „ „ 8.—	
Tigraste plahte posebno fine „ „ 12.—	
Bouret svilene plahte „ „ 3.50	

Proti gotovem plačilu ali poštnem povzetju razpošilja tovarniška zaloga

S. Altmann,

Wien, I., Dominikanerbastei Nr. 23.
Exporteur.

15—18

Nič več kašlja!

PRŠNI ČAJ

napravljen po lekarničarju

G. B. ROVIS
v Trstu, Corso 47

ozdravi vsak kašelj, še tako trdovraten, kakor to spričujejo mnoga naročila, spričevala in zahvale, ki dohajajo od vseh strani in pa uspehi prvih tuk. zdravnikov.

Ta čaj je sestavljen iz samih rastlin in čisti kri; ima dober okus in velja en zavoj za 8 dni 60 nvč.

Omenjena lekarna izdeluje tudi pille za preostanje života in proti madroni iz noka neke posebne rastline, katerih uspeh je velik, posebno pri z prtem truplu, želodčnih boleznih itd. in se lahko uživajo o vsakem času brez obzira na dijeta. Ena skatljja velja 30 nvč.

Plašter in tudi tinktura proti kurjim očesom in debelej koži — cena 3 plaštrov za kurja očesa 20 nvč. — Ena steklenica tinkture 40 soldov.

Edina zaloga v Trstu v lekarni ROVIS, v Gorici v lekarni Cristofolletti, Pontoni in Gliubie.

10—12
V tej lekarni govori se tudi slovenski.